

צריך לרצו כדי לענות אמן יהא שמייה רבא

"ואילו היו יודעים... גודל שכיר עניות אמן, ואמן יהא שמייה רבא, ברכו וקדושה, היו רודפים לילך ולשםוע ולענות, כאשר ירדוף הקורא בהרים והיו ששים על עניה אחות כמושא שלל רב"

(פלא יועץ, עוניית אמו, כתור מלוכה עלי קכ"ה)

מה יעשה האדם להצליל את עצמו ואת בניו מכל מני חולאים רעים ומיתות משונות ר"ל?

כתב בספר הגן ודרך משה (יום ט"ה) וזה לשונו: אהוי וריעי אם תרצה להצליל עצמכם מן הדבר, בר מינן, וגם בנים הקטנים שלא ימוציאו, חס ושלום, במיתות משונות רחמנא לצלן, מנעו עצמכם מן ההגון, רוצה לומר שלא תדרכו חס ושלום בבית הכנסת שום דבר בטל.

ובשל"ה מזהיר מאד שצורך לבrhoה עם בניו הקטניםCSI במקומם והוא מהלה המדקתק, ואם אין רוצים לבrhoה עם הילדים הם עתידים לעמוד עם בנים לדין, שהם גרמו לבניהם שימושו, ובעוננותינו הרבים בה גרמו האבות שדברו בבית הכנסת, ועבשו בעוננותינו הרבים כמעט רובם כולם נכשלים בדרכו הזה ונעשה להם נחלה, וגוזלי הדור נכשלים בה בעוננותינו הרבים.

והנה, באתי לעזר לבביכם הטהורים וכל רבינו ארץ ומורי צדק בכל קהילות וישובים לגוזר על המשמש להזhor העם בשעת התפללה שלא ידברו, זהינו שיצוחה להבריך "שתיקה יפה בשעת התפללה" ואז יהיה להם שיבה טובה שהוא ראשית תבות שתיקה יפה בשעת התפללה.

וכל אדם יזהר מאד בתשובה קלה זו, ואף אם כבר דיבר היה לו תקון גדול מהיום והלהה על ידי שיגער בחבירו, והחיווב מוטל עליו לגוזר בחבירו כמו שאיתא בשלחן ערוץ (סימן קכח), ונראה לי כוונת השלחן ערוץ שהוא כמו ריצה שנחרגים על ידו כמה בנים.

ובזה יובן הפסוק: **לשוא הפיתי את בנים מוסר לא לךו**, רוצה לומר שלא לךו מוסר והיו מדברים בבית הכנסת כנ"ל, ועל כן חטאם גדול כמו חטא קין שעוג לאחיו, וגדול היה עוננו מנסה, עוננו נמי גדול וגוזל כה התשובה שיזכה לעצמו ומזכה לאחרים עמו, ווזוניותם נעשה לכם כזכויות ונברא לכם מלאכי רחמים, ותגרמו חיים לכם ובניכם אחריכם בטוב ובנעימים אמן, עד כאן לשונו.

וחייב אדם להשכים לבית הכנסת, שכן אמרו רוז'ל, כל המשכים ומעריב לבית הכנסת, מארך ימים. ועוד אמרו (ברכות מ"ב) הנמנה מעשרה ראשונים, נוטל כנגד כולם. וההולך בוקר וערב לבית הכנסת בעולם הזה, זוכה לעשות כן בבית המקדש, שנאמר (תהלים פר ח) אשריו יושבי ביתך עוד יהלוך סלה, (מדרש זבה תבמא). והאהוב לילך לבית הכנסת, אוحب להקדוש ברוך הוא, שנאמר (שם פר ב) מה ידיזות משכנתיך ה' צבאות.

(רבינו יונה)